

Fabó Kinga

Csak ha muszáj, szamuráj

Tartozhat-e egy lélekhez két test?
Vagy ez eleve kétes gondolat?
Lehet ugyanannak a léleknek

két különböző, mégis egy
testbe kódolt külön útja?
Valóban két külön út az?

Vagy közös kör, külön-külön
körbefutva, amelynek a középpontja
egy? Kerülgetjük. Együtt

nem érhetjük el.
Én – a gésa – rés a biztonságán.
Ha bevallja: a rés nyeli

el. Ha tagadja: a hiány.
Az én hibám? Ha megfejti:
saját képmása veti ki.

Két egymásnak szánt jel, hívás:
nagy kihívás mindezt sejtve,
egymást, önmagukat mégis

ezért félreértve, rejtve.
Mégfeszül a lélekpánt.
Két jelöletlen jeltárgy

között – lehet más? Megöl, ha mégis
megjelöl. Ha megjelölöm: megölöm.
Örök, megváltatlan jelek között

gyötör, gyötöröm – egymást félve.
Jelnek nincs jó megfajtése.
Úszkál-csúszkál a jel alatt:

végleg rögzítetlen marad.
Vagy fixálom: szégyenbélyeg.
Hiába a közös lélek,

és a két test, összeforrva,
ha két külön úton jár.
Hát nem muszáj, szamuráj.

Lóránt János Demeter rajza